

JAPONSKE CETE NE MOREJO PREGNATI KITAJCEV

JAPONSKA VLADA ZAVRNILA ANGLEŠKO-AMERIŠKI PREDLOG ZA PREMIRJE

Kitajci so začeli obstreljevati japonske križarke. — Obstreljevanje japonske dekliske šole. — Japon-
ski ministrski predsednik pravi, da je bila Ja-
poncem vojna vsiljena. — Pred Šanghaj je do-
spela ameriška bojna ladja "Houston". — Japo-
nska vlada ne more sprejeti angleško-ameriškega
načrta v prvotni obliki.

SANGHAJ, Kitajska, 4. februarja. — Japonci si
že ves teden prizadevajo pregnati kitajsko posadko
iz Sanghaja, kar se jim pa dosedaj še ni posrečilo,
dasi se poslužujejo najmodernejših bojnih sredstev.

V Capej okraju se vrše noč in dan vroči boji, pri
čem pa pade več strelor v mednarodno naselbino.

Včeraj so poskušali Japonci obkoliti Kitajce ter
jim odrezati dovoz živeža in municije. Poskus jim
pa ni uspel.

Ako zavzamejo Šanghaj-Nanking železniško
progo, bodo morali Kitajci pobegniti v inozemsko
naselbino, kar utegne dovesti do najhujših medna-
rodnih zapletov.

Danes se je udeležilo boja tudi petnajst japonskih
letal, in letalci so neprestano metali bombe v Ca-
pei okraj.

Danes je dospela v tukajšnje pristanišče ameri-
ška bojna ladja "Houston" pod poveljstvom admi-
rala Taylora.

TOKIO, Japonsko, 4. februarja. — V zunanjem
uradu je bilo rečeno, da japonska vlada pod nobe-
nim pogojem ne more sprejeti v prvotni obliki ame-
riško-angleškega načrta za ustvarjenje miru.

Vse kaže, da nameravajo Japonci toliko časa na-
daljevati z bojem, da jim bo mogoče diktirati Ki-
tajcem mirovne pogoje.

Odgovor bo poslan velesilam šele po kabinetski
seji.

Japoncem kar nič ne ugaja peta točka v ameri-
ško-angleškem načrtu, ki se po njihovem mnenju
tiče tudi položaja v Mandžuriji.

Stari japonski ministrski predsednik Inukai je
rekel častniškemu poročevalcu, da mu je zelo žal,
ker je zavladal v Šanghaju tak položaj. Japonska
ni mogla drugače, kajti Japonski je bila vojna vsi-
ljena.

Situacija v Mandžuriji se povsem razlikuje od
one v Šanghaju, toda v obeh slučajih so bili Japo-
nci prvi napadeni.

Danes je postal naslednik admirala Šiosave ad-
miral Nomura. Šiosava je dobil neko podrejeno me-
sto.

Iz oficijelnega poročila je razvidno, da je padlo
med 28. januarjem in 2. februarjem triindvajset ja-
ponskih vojakov, štiriinosemdeset jih je bilo pa ra-
njenih.

CANGCUN, Mandžurija, 3. februarja. — Japo-
nsko vojaštvo je danes dospelo do Harbina. Kakor-
hitro se bo snežni vihar nekoliko pomiril, bo vko-
rakalo v mesto.

Tekom dne so se završili vroči boji, v katerih so
imeli Kitajci velike izgube. Pri Harbinu je baje
koncentriranih petnajst tisoč kitajskih vojakov.

Zaradi sneženega viharja ne morejo stopiti v ak-
cijo japonski aeroplani, ki so pri operacijah v Man-
džuriji igrali najbolj važno vlogo.

LONDON, Anglija, 3. feb. — Central News so
sporočili iz Šanghaja, da so začeli Kitajci obstrelje-
vati iz utrdb pri Woosungu japonske križarke. —
Križarke niso odgovarjale z ognjem, pač so pa po-

Mocan potres v Santiagu na Kubi

DVOJNA PRISEGA COOLIDGE-A

Ko je Coolidge nastopil
prvi termin, je bil dva-
krat zaprižen. — Dru-
ga zaprisega je bila ta-
na.

Washington, D. C., 3. febr. —
Ko je 3. avgusta 1923 umrl pred-
sednik Harding, je bil tedanji
podpredsednik Calvin Coolidge
na farmi svojega očeta v Ply-
mouth, Vt. Ko je Coolidge pozno
ponoči izvedel za predsednikovo
smrt, ga je njegov oče, John Cool-
idge, ki je bil javni notar, zapri-
segel kot predsednika Združenih
držav ob oljnatih svetilkah ob 2.47
po polnoči.

Tedanji član najvišjega sodišča
Adolphus Augustus Hoehling je
dvomil, da bi bila predsednikova
zaprisega veljavna, zato je Cool-
idge povedal svoje mnenje. Da
ne bi bil nepravilno zaprisežen
kot predsednik Združenih držav,
je Coolidge drugič podal zapri-
sego v roke sodnika Hoehlinga
17. avgusta 1923 ob 2.45 popo-
ldne v petem nadstropju hotela
New Willard. Pri tem ni bilo no-
bene priče.

ZNIZANJE PLAČ UČITELJEM

Perth Amboy, N. J., 3. febr. —
Solski svet je naprosil 200 učite-
ljev in učiteljic, da privolijo v
znizanje plače za 8 odstotkov.

ŽELEZNIŠKA NESREČA NA FRANCOSKEM

Pariz, Francija, 3. februarja.
Ekspresni vlak, ki vozi med Pa-
rizom in Milanom, je skočil blizu
Montereau, 60 milj od Pariza, s
tirca. Strojvodja je bil ubit, tri-
je potniki pa so bili nevarno no-
škodovani. Kolikor je znano, ni
bil noben Amerikanec poškodov-
an. Razbila se je lokomotiva,
voz za prtljago in poštni voz.
Med ranjenimi je en poštni ur-
adnik.

siali Japonci par zrakoplovov, ki so bombardirale
utrdb.

Japonci nameravajo utrdb zavzeti.
Nadalje je sporočil dopisnik Central News, da se
nadaljujejo boji ob Woosung železniški progi. Ki-
tajci so obstreljevali neko japonsko deklisko šolo.

WASHINGTON, D. C., 3. februarja. — Mirov-
ni načrt, ki so ga predložile Združene države Japo-
nski in Kitajski, vsebuje pet točk ter se glasi:

1. Obe stranki naj takoj prenehata z nasiljem
in sicer na podlagi sledečih določb:
2. Kitajska in Japonska morata prenehati mobi-
lizirati ter prenehati s pripravami za nadaljne med-
sebojne sovražnosti.
3. Kitajsko in japonsko vojaštvo ne sme biti v
šanghajskem okraju v neposrednem stiku.
4. Mednarodno naselbino je treba zaščititi z u-
stanovitvijo nevtralne zone okolu nje.
5. Po sprejemu teh pogojev je treba uvesti po-
gajanja za uravnavo vseh sporov med Japonsko in
Kitajsko. Pogajanja se imajo vršiti v zmislu do-
ločb Lige narodov.

CHICAŠKI USLUŽBENCI SO PLAČANI

Več tisoč mestnih usluž-
bencev je prejelo plačo.
Policisti in gasilci so bi-
li plačani.

Chicago, Ill., 3. februarja. —
Več tisoč policistov in gasilcev
in drugih mestnih uslužbencev je
stalo v vrsti, da so dobili svojo
plačo za zadnja dva tedna v de-
cembru lanskega leta. Izplačanih
je bilo nad poldrug milijon dolar-
jev.

Zdravstveni oddelek pa ni bil
tako srečen in že drugič v tem le-
tu je bil varan v pričakovanju, da
prejme obresti za svoje delnice,
ki znašajo \$469,037.

Inženirski oddelek je odpustil
nad 200 uslužbencev. Kot pravi
ravnatelj, v blagajni ni denarja,
da bi uslužbenci mogli dobiti
plačo. Ko bo zopet v blagajni do-
volj denarja, bodo zopet sprejeti
v službo.

SMRT ZARADI ALKOHOLA

Glavni zdravniški preiskovalec
v New Yorku, dr. Charles Norris
naznana, da je v New Yorku leta
1931 umrlo vsled strupenega
alkohola 795, kar je 100 več, kot
leto poprej. Vsled lesenega alko-
hola je umrlo 14 oseb, leta 1910
jih je umrlo 74.

VREDNOST KANADSKIH PRIDELKOV

Ottawa, Kanada, 3. februarja.
Vlada ceni vrednost poljedelskih
pridelkov v Kanadi na približno
\$425,065,000.
Farmerji so lansko leto poseja-
li pšenice na 26,114,600 akrih ze-
mlje. Pridelalo se je 304,144,000
bušljev in je bila vredna okoli
\$117,080,000. Pšenica je v Kana-
di največji poljedelski pridelek.
Za njo pride oves, katerega so
pridelali 328,378,000 bušljev in je
vreden \$77,970,000.

MORILKA NAPADLA ZDRAVNIKA

Mrs. Judd je zelo raz-
burljiva. — Zdravnik je
izdal njeno tajno lju-
bezen. — V jezi ga je
napadla.

Phoenix, Ariz., 3. februarja. —
Po današnji sodniški obravnavi
je Mrs. Winnie Ruth Judd, ki je
umorila dve svoji prijateljici, na-
padla zdravnika dr. P. Bowers,
ki je bil zaslišan kot izvedenec
glede duševnega stanja obtožen-
ke.

Dr. Bowers je povedal svoje
mnenje, da ne smatra, da bi bila
Mrs. Judd duševno bolna in ob-
enem je tudi omenil, da je Mrs.
Judd imela grošno znanje z boga-
tim lesnim trgovcem J. J. Hallo-
ranom.

Mrs. Judd je šla iz sodniške
dvorane v spremstvu šerifa in
ženske stražnice. Ko na hodniku
sreča dr. Bawersa, skoči nanj in
ga skoro pobije na tla.

Take stvari govori o meni?
— zavpije. — S silo so jo odvedli
v njeno celico, kjer je napadla
stražnico, Mrs. Davis.

Dr. Bowers je bil poklican pred
sodišče, da ovzre trditve zagovor-
niških zdravnikov, da je bila Mrs.
Judd ob času umora duševno
zmedena. Dr. Bowers je izjavil, da
je obtoženka po njegovem mne-
nju duševno zdrava.

Povedala mi je, — je pričal
dr. Bowers, — da je imela nedo-
voljene odnose s Holloranom in
da je pričakovala, da bo imela z
njim otroka. Rekla je, da smatra
Hollarano za romantično razve-
drilo, svojega moža dr. Judda pa
za očeta. Vprašal sem jo, ako
smatra prestopanje za pošteno
ali krivično, in odgovorila mi
je, da je pošteno, ako sta dva člo-
veka zvezana v resnični ljubez-
ni.

GANDHIJEV SIN ZAPRT

Gandhi je bil aretiran
kmalu po vrnitvi iz An-
glije. — Njegova žena
in starejši sin tudi zapr-
ta.

Bombay, Indija, 3. februarja.
Gandhijev najmlajši sin Dev Das
Gandhi je bil aretiran na želez-
niški postaji v New Delhi, ker je
hotel iti čez mejo. Mladi Gandhi
trdno veruje v načela svojega o-
četa. Takoj po prihodu z london-
ske konference je bil Gandhi po-
slan v ječo, nato so oblasti zapre-
le njegovo ženo in nekaj dni pozne-
je njegova najstarejša sestra. Se-
daj pa je prišel na vrsto še naj-
mlajši sin. Vsi so obdolženi upo-
ra proti angleški nadvladi.

Po prihodu Gandhija v Indi-
jo je bilo po več mestih mnogo
nemirov. Samo v Bombayu sta
bili ubiti dve osebi in 360 ranje-
nih. Policija je aretirala 647 oseb,
med katerimi je bilo 65 žensk.

TRI ČETRRTINE POSLOPIJ JE BILO PORUŠENIH

SANTIAGO DE CUBA, 3. februarja. — Vče-
raj zjutraj sta se pojavila tukaj dva močna potresna
sunka, ki sta porušila oziroma poškodovala tri če-
rtine hiš v mestu. Oficijelno so ugotovili, da je bi-
lo usmrčenih dvanaest oseb, nad tristo pa ranjenih.
Potresni sunki so trajali ves dan.

Prvi potresni sunk se je zavr-
šil malo pred drugo uro zjutraj
in ljudje so začeli v paničnem
strahu bežati na ulice. Zmedo je
še povečalo dejstvo, da so hipo-
naga ugasilce vse luči. Pozneje po
dnevi so električne žice za silo na-
peljali.

Neko veliko poslopje se je pro-
ti jutru razklalo napol. Polovica
poslopja se je sesula, polovica je
pa ostala in nudila groteskno sli-
ko.

Strani prizori so se odigrali v
bolnišnici, kjer se je porušil strop.
Trije bolniki so bili na mestu
usmrčeni.

Zgodaj zjutraj je stopilo voja-
štvo v akcijo, ki je zastražilo raz-
valine in preprečilo plenjenje.

Prva poročila o katastrofi so
bila poslana v Havano, odkoder
je takoj dospel aeroplan z zdra-
vili.

Brzojavna in telefonska zveza
je uničena.

DOBIČEK NA ITALIJANSKIH ŽELEZNICAH

Italjanske državne želez-
nice so imele dobička
10 milijonov lir. — Do-
biček znača 13 odstot-
kov založenega kapita-
la.

Rim, Italija, 3. februarja. —
Italjanske državne železnice so
imele konec fiskalnega leta 30.
junija 1931 584,000,000 lir dobič-
ka. Ko je železnica plačala obre-
sti in druge obveznosti, je ostalo
čistega dobička 10 milijonov lir
ali 13 odstotkov založenega kapita-
la 7,456,000,000 lir.

Vrednost železnice znaša sedaj
\$2,052,630,000,000. Stroški za o-
bratovanje so znašali v preteklem
letu 4,825,000,000 lir.

To poročilo je povzročilo veli-
ko presenečenje, kajti najbolj
poučni železniški krogi so prič-
kovali, da bo železnica pokazala
komaj kak dobiček.

MAHARADŽEVA ŽENA MORA DOMOV

Seattle, Wash., 3. februarja. —
Zaradi vojne nevarnosti na Dal-
nem Istoku, je prejšnji mahara-
dža iz Indore naprosil svojo že-
no, prejšnjo Nancy Ann Miller,
ki se sedaj nahaja pri svoji ma-
teri, da naj skrajša svoje bivanje
v Zdr. državah in se naj hitro
vrne v Cairo. Pri svoji materi in
staremu očetu, ki je bolan, je ho-
tela ostati dva tedna.

— Moj mož je v velikih skr-
beh, — je rekla, — kajti poročila
evropskih listov so ga zelo razbu-
rila zaradi svetovnega položaja.
Prosi me, da odpotujem kar naj-
hitreje mogoče.

Tudi njeni dve mali hčerki jo
pričakuje v Kairi.

STRAHOTE NA KITAJSKEM

Kitajec je nesel tri dni
ženo in otroka iz Šang-
haja. — Bolnišnice so
natlačene.

Šanghaj, Kitajska, 3. febr. —
Koliko je bilo v zadnjem japo-
nskem obstreljevanju Šanghaja žr-
tev med civilnim prebivalstvom,
je razvidno, tudi iz tega, ker so
vse bolnišnice v francoskih, an-
gleških in drugih mednarodnih
posestvih prenapolnjene.

Največ izmed njih je zbežalo iz
svojih hiš strašni noči 28. januar-
ja. Nekateri so bili obstreljeni,
druge so japonski vojaki pretepli
in pobili s puškinimi kopiti.

Po bolnišnicah se razlega jok
in stek vsled nesreče, ki jih je za-
delala in nikdo ne ve, zakaj je vse
to.

Dve služkinji ki ste bili sami
doma, ko so prišli Japonci bom-
bardirati mesto, sta hoteli zbežati
k znanec. Na poti srečata dva
japonska vojaka, ki sta ju pobila
na tla. Zavedli sta se šele v bol-
nišnici.

Mrs. Ying Ling-ti, katere obraz
je bil spačen vsled prestopanja
strahu, je pripovedovala:

— Ko so japonski strelji pričeli
padati okoli naše hiše, smo se od-
ločili, da bežimo iz mesta. Strel
me je zadel v koleno in nisem mo-
gla hoditi. Moj mož je tri dni no-
sil mene in otroka na svojem hr-
tu, dokler nismo prišli na varno.

— Nikdo nam ni mogel poma-
gati, ker je bil vsak sam preveč
v skrbeh za svojo varnost. Kako
bomo živeli v bodoče, ne vem, kaj-
ti hiša in vse, kar smo imeli, je
šlo. Moj mož je delavec, pa že da-
lje časa ni imel dela.

RUŠI RABIJO VELIKO MILA

Moskva, Rusija, 3. februarja.
Predsednik najvišjega sveta na-
rodnega gospodarstva Gregorij
Ordjonikidze je objavil, da je v
Rusiji veliko pomanjkanje mila,
ker se od oktobra 1917 Rusi mno-
go kopljejo.

Na zborovanju komunistične
stranke je rekel Ordjonikidze, da
je tudi veliko pomanjkanje čevl-
jev.

V svojem nadaljnjem izvajanju
je rekel:

— Pred revolucijo je le malo
Rusov nosilo čevlje in malokateri
se je kopal in unival, zato je bi-
lo tedaj dovolj čevljev in mila.
Zdaj pa se vsakdo koplje in nosi
čevlje, zato imamo sedaj v teh
stvarih pomanjkanje.

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
115 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko	Za New York na celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
Na četrti leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenem nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalneke naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 215 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

DIPLOMACIJA JE ODPOVEDALA

Izza konca svetovne vojne se je mednarodna diplomacija tolikokrat izjavila, da ni čuda, če imajo narodi le malo zupanja v njo, da se ji bo posrečilo vzdrževati mir.

Možje, od kojih modrosti je odvisen blagor narodov, se niso dosti naučili.

Sila še vedno prednjači pravici, in vse delovanje je usmerjeno za doseg političnih prednosti.

Začelo se je z velikim mešetarenjem v Versaillesu, in Liga narodov, od koje so si nekateri toliko obetali, se je skoro popolnoma izjalovila.

Kadarkoli je nastal spor med močnim in slabim narodom, kot naprimer med Grško in Italijo, je vedno znagal močnejši.

Narodnostne manjšine, — kot naprimer jugoslovanska manjšina v Italiji — niso zaščitene, in po tem redu menda nikdar ne bodo.

In kje so uspeli diplomacije v japonsko-kitajskemu sporu, ki je tako resen, da je začel ogroziti mir sveta. Pogodbe, ki so bile sklenjene z bombastičnimi obljubami, smatrajo za krpe papirja. Vojaštvo mori neoborožene moške, ženske in otroke.

Vlade pošiljajo sicer proteste, toda Japonska se ne meni zanje, vedoč, da med državami ni edinosti in da ne bo nobena dala poudarka svojemu protestu.

Japonci odgovarjajo z diplomatskim frazami in neovirano vrše naprej svoje delo uničevanja.

Washington se je zaman skliceval na Kelloggov pakt in na pogodbo, sklenjeno med devetimi silami, ho teč zaustaviti japonsko prodiranje v Mandžuriji. Tudi Liga narodov ni ničesar opravila, in tako je Japonska ponižala diplomacijo vse zapadne poluoble.

V časih ko manjka narodom morale, ne more biti govora o morali in diplomaciji.

Sedaj si prizadevajo diplomatje preprečiti, da bi iz spopadov na Kitajskem ne zagorel svetovni požar.

Proti Šanghaju so bile poslani bojne ladje in vojaštvo, ki naj bi ščitilo inozemce v ogroženem ozemlju. Okolu inozemske naselbine hočejo ustanoviti nevtralnno zono.

Da se to doseže, morajo ustreči japonski zahtevi, naj Kitajci izpraznejo omenjeno ozemlje.

Nihče ne more tajiti, da mednarodna diplomacija ne dela in si ne prizadeva.

Če bo kaj dosegla, je seveda drugo vprašanje.

Neumljiv dogodek.

Zdravnik dr. Marinisco je predvajal v zadnji s eji Pariške medicinske akademije izreden primer izgubljenega spomina. Gospodična P. M., duhovito, izobraženo dekle, je uspešno dovršila filološko fakulteto na neki univerzi, a po položnih izpitih obolenja na jetiki. Zdravniki so morali odrediti pneumotoks (vbrizgavanje kisika v pljuča). Po operaciji je zaspala bolnica kakor mrtva. Zbudila se je šele nekoliko dni pozneje in postala popolnoma druga oseba. Ni več obvladala francosčine in se je sploh obnašala kot nedoleten otrok. To stanje je trajalo več tednov. Zdravniki so morali nesrečnico navdušiti čitjanja in pisanja. Pomenje se je navadila čitavanja in od-

števavanja, a še vedno ne razume najenostavnejših stvari. Vse to bi bilo samo klasičen slučaj izgubljenega spomina, ki je dobro znan in podrobno opisan v strokovnih delih. A istočasno so ugotovili zdravniški drage presenetljive pojave. Gospodična P. M. je pričela govoriti angleški in španski, dasi prej ni obvladala te jezike. Potagoma se je izkazalo, da razume skoro vsa evropska narečja in celo arabščino, skupaj 12 jezikov. Seveda je omejeno to znanje splošnemu duševnemu stanju primerno in vsakdanje stavke. Bolnica slejkoprej najslabše pozna francosčino, dočim prav lahko piše v drugih jezikih, dasi samo z levico.

Dopisi.

Sturkieville, Ind.

Ker pošiljam naročnino \$6.00 za prikljubljen list Glas Naroda, bom pa še par vrstic napisala, kako se kaj dela tukaj po Indiani. Premogorovi so povečini zaprti, le par jih dela po tri dni na teden. Tam se delaveci vrstijo po listi, da komaj na pol leta pride na vrsto. Je pa tukaj neka družba, ki je pa začela delati in skrbeti. Pod Lewisovim režimom plačuje po \$3.00 na dan. Kakor pravijo, jih dela čez sto. Seveda se malo bojijo in imajo strojne puške okoli "diplna" postavljene.

Kdaj bo pihnil tisti veter, da se bo delaveci začel malo zavdati?

Veliko je naših ljudi že več let brez dela in brez vsega, pa skrbati le ne gredo.

Ne vem, ali bomo dočakali, da se bodo delavci zedinili in se držali ene unije.

Ljudje kar tarnajo in vprašujejo drug drugega kaj bo. Koliko je takih ki so imeli par centov prihranjenih na bankah in so še tisto izgubili. Zdaj nimajo ne denarja ne dela, kam naj se obrnejo? Ali naj gredo tudi peš v Washington? V Clinton, Ind. je samo ena banka še, tri so pa zaprte.

Letos je prestopno leto kot piše Peter, in da imajo ženske prednost pred pustom in celo leto. Veš Peter, le varuj se, vem, da boš imel nadlego, da te kakšna ne zmoti. Veste dekleta, kaj vam jaz svetujem, le po pečlarijih sezite! Pečlariji to so moški. Oni vedo, kaj je ženska in se zavedajo, do so ženske dar božji. Dalj časa če se peča, tem boljši je in bolj je vesel, ko te dobi. Kako lahko mu strežš, z vsem je zadovoljen, samo da ima dar božji.

Pozdrav vsem čitateljem Glas Naroda!

Naročnica.

ČE JE OPOROKA STARA

V nemirni Barceloni je umrl v visoki starosti rentier Bruno Humbert, ki je zapustil svoje veliko premoženje štirim hčeram. V njegovi oporoki je bil pa pogoj, ki se je zdel notarju kruto posmehovanje za red vnetega pokojnika. Humbert je napisal oporoko že v mladih letih, potem je pa še dolgo živel. Skrbni oče je določil, da dobe njegove hčerke dedščino samo pod pogojem, če se v enem letu omože. Ko so pa odprli oporoko, se je zdel ta pogoj neizpolnjen, kajti najstarejši hčerki je bilo že pred očetovo smrtjo 68 let, najmlajši pa 59.

Zato ni čuda, da so bile hčerke zelo razburjene, begale so od advokata k sodišču in zopet nazaj, češ, da so z očetom vedno lepo ravnale in da mu niso dale niti najmanjšega povoda, da bi se tako kruto maščeval iz njih. In izkazalo se je, da je bil pokojni pozabil na pogoj zelo stare oporoke, ki je hotel z njo takrat vzpodbuditi hčerke k možitvi. Njegove hčerke so imele mnogo sudačev, pa so vse odlovile. In oče je mislil, da jih bo s tem pogojem v oporoki pripravil do možitve. Zgodilo se je pa, da je najstarejša hči čez nekaj dni obvestila sodišče, da se je zaročila z 29-letnim fantom. Njene sestre so pa naurošile sodišče, naj se da sestro preiskati, češ, da si ji je najbrž zmešalo. Sodišče je njihovo prošnjo odklonilo in izplačalo najstarejši bogataševi hčerki delež. Mlajše sestre si bodo sedaj najbrž premislile in poiskale ženinke, da pridejo do dedščine.

Nesreča ne počiva!

Tudi smrt ne. Podvrženi ste eni ali drugi vsak dan. KAJ STE PA STOBILI ZA SVOJO OBRAMBO IN ZA OBRAMBO SVOJIH OTROK?

Ali ste se zavarovali za slučaj bolezni, nesreče ali smrti? Ako ne, tedaj pristopite takoj k bližnjemu društvu Jugoslovanske Katoliške Jednote. Naša jednota plačuje največ bolniške podpore med vsemi jugoslovanskimi podpornimi organizacijami v Ameriki. Imovina znaša nad \$1,100,000.00, članstva nad 20,000. Nova društva se lahko ustanovijo v Združenih državah z 8 člani. Pristopnina prost. — Borilo najboljši slovenski tehnik "Novo Debo", glasilo JSKJ. P. White po pojasnila na glavnega tajnika, Anton Zbaničnik, Ely, Minn.

POSLOVANJE FAŠISTIČNEGA TOVARNA ZA IZEDLOVANJE

POSEBNEGA SODIŠČA

STRAŠIL

Ali že imate doma najmodernejše naprave za strašenje ljudi? Ali potrebujete belo ženo ali brezglavega dečka, ali pa se zadovoljite samo s tajnimi krikli? Vsaka želja v tem pogledu se vam lahko izpolni. V Berlinu imajo namreč tovarno, kjer izdelujejo strašila. Tovarna inserira sicer v mnogih domaćih in inozemskih listih ter ponuja svoje izdelke, vendar pa ve za njo malokdo.

Brata Bresslov, lastnika te morda edinstvene tovarne na svetu, dobavita svojim odjemalcem vsako leto več sto duhov in strašil. V tovarni dobite vse od svetlikajočih se barve za tajne napise na stenah do zajamčeno pristnega zmaja, ki bruhla iz žrela ogenj.

Med odjemalci tovarne za strašila je nad 300 medijev, ki kupujejo najrazličnejše pripomočke za varanje spritistov. To je pa samo ena stran te dobičkanosne trgovine. Druga je še zanimivejša in dobičkanosnejša. Tovarna namreč skrbi tudi za opremo hiš in gradov, kjer straši. Ljudje, ki kupujejo stare hiše, hočejo imeti za vsako ceno v njih strašilo, pa naj bo že pristno ali umetno. Strašil ne kupujejo za šalo, kakor pravi Bresslov ml., temveč zato, da se lahko z njimi pobahajo. Nedavno se je zgledil v tovarni lastnik starega gradu, češ, naj mu preskrbimo za eno noč meniha, ki bi se prikazal njegovim gostom in ki bi bil neranjiv. Za take primere imamo v tovarni več kvalificiranih moči. Obekli smo torej enega uslužbenca v jeklen oklep, da bi bil neranjiv, čez oklep si je pa nataknil meniško kuto. Poleg tega smo morali pa še poskrbeti, da so bili naboji slepi.

Čez nekaj dni se je zgledil v tovarni angleški plemič, ki je pravil svojim prijateljem, da mu v svojem gradu mizo, ki na nji ne

Peter Zgaga

Pred leti se je tako začelo:

Mlad študent, ki mu je nacionalizem zmedel glavo, je ustrelil avstrijskega prestolonaslednika in njegovo ženo.

Na Dunaju so razobesili črne

ostane nobena steklenca. Zatrjeval jim je, da vrže vsako steklenico in kozarec z mize nevidna roka njegovega prednika, ki je bil velik prijatelj dobre kapljice. Prijatelji mu seveda niso verjeli in hoteli so se na lastne oči prepričati, da je v gradu res miza, ki ne drži nobene steklenice in nobenega kozarca. In tovarna je dobavila plemiču, ki si je bil to storijo izmislil, posebno mizo, na kateri so bili razloženi srebrni pribori, krožniki in svečniki vprico zbranih gostov. Kozarci in steklenice pa niso ostale na svojem mestu, temveč so vse popadale na tla.

Gostje so bili prepričani, da je na mizo res posegla roka gostiteljevega prednika in tovarna je dobila za mizo kraljevsko nagrado. A trik je bil, zelo enostaven. Pod preprogo tik mizo je bil skrit majhen električen aparat, pod vsako steklenico in vsakim kozarcem pa kosček jekla. Drugače na mizi ni smelo biti nič jeklenega in električni tok je opraviil svoje delo tako, gladko, da so bili vsi gostje prepričani, da je stal med njimi duh.

ŽENE! Ako imate izostalo, nedelno ali boleče mesecno čiščenje, naročite si moje starokraljsko zdravilo. Cena zavoju \$3.— Pošlji mi z popustom zavojem! MRS. MARGARETA LEŠKOVAR 507 E. 73rd St., New York, N. Y.

::: VABILO :::

— na —

Maskaradno Veselico

ki jo priredi

SLOVENSKO PROSVETNO DRUŠTVO

"BLED"

v NEDELJO, dne 7. FEBRUARJA

v dvorani na 62 St. Marks Pl., New York City

NAJLEPŠA, NAJBOLJ SMEŠNA IN NAJGRŠA MASKA BODO DOBILE NAGRADE

PETJE PLES GODBA

Za postrežbo bo izborna preskrbljeno.

Začetek ob 5. popoldne.

K obilni udeležbi vabi —

ODBOR

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaša članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolišč.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE.

zastave, avstrijski diplomatje so si pa mislili: — Hvala Bogu, da se je zgodilo. Težko je vojno s kljuko sneti.

In nemški kajzer je dejal:

— Dolgo časa sem čakal tega trenutka. Sedaj bomo pokazali, kaj znamo. Po treh ali štirih mesecih bo Nemčija vladarica vsega sveta.

Ruski strie se je zgnil: — Ne bo drugače, udariti bo treba.

V Franciji je štirideset let gorila želja po osveti.

Leta 1871 so Nemci Francoze nažgali, in Francoz ni mogel pozabiti ponižanja.

Anglija je nenadoma začutila, da so njeni interesi v nevarnosti. Japonski je zadisala nemška posest na Daljnem Istoku. Bumpf — pa je napovedala vojno.

Ruski car je potegnil s svojim bratrancom, angleškim kraljem, ter pustil na cedilu svojega zlahtnika, kajzerja Viljema.

Za Rusijo seveda tudi Črnagora ni smela zastajati. Z velikopotezno kretnjo je Nikita napovedal mogočni Nemčiji vojno.

Sledila je Portugalska, Grška itd.

Zadnja je prikoraeala Italija.

Dolgo se ni moglo odločiti.

Nemčija ji je ponujala precej, da se je pridruži, toda zavezništvo ji je ponudili še nekoliko več, pa je stopila na njihovo stran.

Nemčija je iskala zveze vsepovsod.

Dobila je pa le tri zaveznike: Avstrijo, ki je bila že od nekdaj pod njene komando; Bolgarsko, kateri je vladal "narodni" kralj, dolgonosi Ferdinand, in pa Turčija, ki je mislila, da ji bo bolje pod nemškim nego pod angleškim protektoratom.

Najbolj pametne so bile skandinavke dežele, ki so se zavedale svoje nemči ter Španska in Svica, ki so ostale nevtralne.

Kajti v svetovni vojni mora biti kak nevtralen kotiček, kjer se vgnezdijo, špijoni, in kamor pošiljajo tovarnariji iz bojujočih se držav svoje blago in municijo, ki je predana sovražniku ter uporabljena proti vojakom ene dežele, iz katere je bila poslana.

Ameriške kapitaliste so zadržale dani.

— Hm, če dlan srbi, pomeni, da bo nekaj denarja — so si mislili.

Začeli so prirejati "preparadness" parade, in časopise je začelo pisati, da je domovina v nevarnosti.

Silno vztrajna agitacija je trajala do aprila meseca 1917, nakar je bila napovedana vojna.

Amerika je izgubila v vojni nekaj nad petdeset tisoč mož, toda to izgubo so kapitalisti kaj lahko preboleli, kajti zaslužili so na milijarde dolarjev.

Za delavce se je pojavila tedaj takozvana prosperiteta, ki je trajala z malimi odmori vse do leta 1929. — skoro dvanajst let.

Takrat je pa zagrmelo.

Drugod po svetu je že prej, v Angeriki nazadnje. In baš zato v Ameriki udarec znatno težje prenašamo nego jih drugod.

Nihče ni vedel izhoda, nihče ni poznal zdravila proti neznosnim razmeram. Nihče ni vedel, kam in kako.

Slednjič se je zazdelo Japonski, ki je bila tudi ena "slavnih" zmagovalk, da bi bila vojna najbolje sredstvo.

Toda z vojno je težava. Liga narodov za noben denar ne pusti napovedati vojne. Kelloggova pogodba, katero je podpisalo nad šestdeset držav, ne prizna vojne kot sredstvo za uravnavo političnih sporov.

Japonska se točno drži pravil Lige narodov in določb Kelloggovega pakta.

Japonska ni Kitajski napovedala vojne.

Tega ne sme. Gospodje v Washingtonu in Ženevi pravijo, da ne.

In ker ni napovedala vojne, ni prekršila nobenega dogovora in nobene sklenjene pogodbe. Navzlic temu pa teče v Šanghaju kri v potokih.

Dandanes so pač metode take in je tak sistem.

Japonska se ravno po njem.

Slična je pijanemu fantu, ki je zavrgel stare šege in navade ter ni rekel svojemu nasprotniku:

— Krivec dol' in spat!

Ni mu dal ultimata, ampak ga je enostavno dregnul med rebra.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

HENRI BARBUSSE:

ČRNO ALI BELO

Louisa Doretova je zapahnila teška vrtna vrata. Potem se je pa zavila v temo vračala v hišo. Videl jo je ni nič, niti nebo. Majhna, svetilko, plesoč v globini noči, je bila, kakor da se ziblje na morju. Njene noge so zopet našle gramoz glavnega drevoreda in pripognjena je videla upraviteljeva žena, kako se izgublja med mračnimi travniki v daljavi nepremični prived tega drevoreda.

Pustila je za seboj temno mazo; nerazsvetljeno uto, ki je v nji spada njena stara mati, edino človeško bitje, ki je ostalo z njo na posestvu. Štefan Doret je bil odšel na obhod do naslednjega dne in tudi psa je bil vzel s seboj.

Mimogrede je opazila obliko dreves: zdelo se je, da vrbe kleče, topoli stoje liki sveče, a hrasti kot da so obstali sredi plesa. V hladni temi je udarila z nogo ob prvo stopnico stopnišča, široko kakor nagrobni kamen.

Po stopnicah je prišla v hišo in takoj je zaklenila vrata za seboj. Globoko si je oddahnila, da je na nasprični strani take noči, takega hladu in zapučenosti.

V kuhinji je zagledala revolver, ki ga je bil pustil Štefan doma; iztegnila je roko in ga vzela. Ni bil nabasan. Naboji so bili spravljivi v zabojčku na podstresju. Pojde ponje. Ni se bala, toda v svoji absolutni osamljenosti je čutila veliko in vzvišeno odgovornost.

Držec v eni roki luč, v drugi pa prazen revolver, je odprla vrata jedilnice in vstopila.

V naslednjem hipu je hropče kričnila.

Mračna postava, ki je bila kakor sključena nad mizo, se je naglo vrvavala in planila proti nji. Prestrašena žena je dvignila luč in zagledala naguban, razoran obraz, temno krivuljo brade in vratu, skilate blesteče oči in zakrivljena, režeča se usta.

Louisa Doretova je zamahnila z lučjo in revolverjem hkrati ter zakričala na vso moč: Nazaj!

Neznanec je naglo odskočil, vendar je pa napravil kretanje, kakor bi hotel iztegniti roko, in zamrmral je:

— Nikar se ne bojte... nikar se me ne bojte... Pošljite me vaš mož. Vse vam pojasnim.

In med škodočelnim krohotom je ponavljal: — Nikar se me ne

bojte! In zganil se je kakor bi hotel poseči v žep.

— E, — je zamrmral in zadržal.

Ozri se je na njo z izrazom zver, ujetje v past, potem je pa dvignil roke.

Z dvignjenimi rokami je bil tako čuden in zmeden, da je Louisa Doretova za hip pomislila, da se moti in da je neverjetna zgodba, ki jo ta človek brblja, morda le resnična.

Toda v naslednjem trenutku je spoznala bestialni izraz in zlobni namen nočnega pritepenca tako jasno, da je skoraj kričnila.

Premagujoč se z junaško voljo se je počasi umikala, naslonila se je na belo steno in ostala nepremično, absolutno nepremično, toda vsa napeta in pripravljena ubiti lastnoročno, če bo treba.

V naslednjem hipu je neznanec nekoliko povsli roke in zabel zopet v odločkih igrih o tem, da pošilja odsotni upravitelj. Jecjal je s hripavim, neprijetnem glasom:

— Glejte, gospa Doretova... veste... poznam Doret in tako sem prišel...

Slišala je njegove besede kakor v sanjah, razumela ni ničesar, prav ničesar...

Ona ni vedela... in z zatistjenimi očmi in krčevito stisnjenimi ustnicami se ni niti ganila.

V tej tišini je stopil korak naprej proti nji.

Takoj je zakričala:

— Ne približujte se mi!

Obstal je, se opotekel in težko zasopel.

Z grozo je pomislila, da je sama, sama proti temu banditu. Od nikoder nobene pomoči, nihče bi ne slišal njenih klicev na pomoč; tu ni sosedov, niti orožja, razen tega praznega revolverja. Na podstrešje pa ne more po nabojih.

Kaj ko bi skočila k vratom, potera pa k težnim, zaklenila jih bliskoma in ušla razbojnika? Skočil bi skozi okno, a nedaleč je uta, ki v nji spi stara gospa... Kaj storiti? Kaj storiti?

Luč se je tresla v njeni roki. Zdalj zdaj jo izpusti iz rok in zastoka:

— Ubijte me!

Tedaj je pa on zadržal pred tem oboroženim klopom, ki ga je paraliziral. Zamajal se je, srdito zaklel, jo divje pogledal in se pri-

pravil na skok liki krvoločna zver. Stisnila se je v kot kletke, ki je trepetala v nji.

Ta čas je napadel bandita hud kašel. Že drugič se je zazdelo Louisi Doretovi, da je v veliki in smešni zmoti... Eh, kaj more imeti pravi zločinec tako, usmiljenja vredno, težko sopečo glavo, te ob-jokane oči?

Toda zagonečno bitje se je zganilo. Razsvetljava se je izpremenila in takoj se je zopet prikazal prejšnji režeči zlobni obraz, divje mračna lica, eno nestvorno manjše od drugega, in ogromna štiriglasta brada, dopolnjujoča celoto. Znova je v njem spoznala morilca.

In tako so tekale ure... Mož je stal na istem kraju strti, nepremično in molče proti ženi, ki je stiskala v roki prived orožja, drhtela, se zapirala v nepremičnost in si šepetala v duhu zdaj "da", zdaj "ne". — Ona ni vedela.

Danilo se je že in jutranja zarja je vedno bolj silila v sobo. To je bila zares tretja prisotnost v sobi. Ko se je zdanilo, je začutila žena solze v očeh, mož se je pa zarežal — ali nasmejal.

Malo pozneje se je Louisa v svitu mladega jutra počasi, korak za korakom umaknila iz sobe, iz hiše in čez vrt ter šla odpret vrtna vrata.

Strahotni nočni gost se je vlekel za njo, potem jo je prehitel in odšel s povešeno glavo, krepko stisnjenih pesti poraženega, pogled neprestano uprt na revolver.

Louisa se je vrnila, omahnila na posteljo in takoj zaspala. Prebudila se je zelo pozno, si pomela oči, sklenila roke in glasno vzdihnila.

— Bom že zvedela. Štefan mi pove!

Čez dva uri so ji prinesli Štefana na nosilnicah. Kri mu je bila pritisnila v glavo in med obhodom se je zgrudil sredi polja. Ostal je ticer pri življenju, toda izgubil je spomin.

Niti ona se ni mogla jasno spominjati, kaj je govoril zlovestni pritepenec: zroč nanj si je na vso moč prizadevala, da bi videla v globinah njegovih oči to, kar je mislil in hotel. In tako ni nikoli zvedela, kaj se je bilo zgodilo tiste noči...



"LUCKIES so moj spremljevalec"

"LUCKIES so moj spremljevalec. Kupujem izključno le nje. Poskušal sem že vse vrste, toda LUCKY STRIKES prijačo mojemu grlu. In novi izboljšani Cellophanski ovoj, ki se ga da odpreti s potegljajem prsta, je popoln uspeh."

Douglas Fairbanks Jr.

"It's toasted"

Zaščita Vašega Grla—proti dražljajem—proti kašlju
In Mokra-varen Cellophane Održi ta "Toasted" Okus Vedno Svež

NARAVNAITE NA LUCKY STRIKE—60 minut z najboljšimi glasbenimi orkestri na svetu, in Walter Winchell, kojega dananjša napovedovanja postanejo jutrišnje novice, vsak teden izvirajo v soboto večer preko N.B.C. omrežja.

TRAGIČEN KONEC MOŽA, KI NI IMEL SREČE

Kruta usoda je izrgala priljubljenega moža. Pred nekaj dnevi se je na mah po vsem izlanskem okolišču razširila žalostna vest: Anzelj se je obesil. Ta dan se je samno o tem govorilo in če sta se dve srečala, je bil že razgovor o tej tragediji.

Na Anzeljevo posestvo v St. Janžu pri Tomišlju se je pred leti preselil g. Martin Geoheli iz Lip. Sprva je šlo vse v redu, naenkrat pa so nastale družinske razprtije in se je Martin preselil v Lipe na Starkovičovo posestvo. Tu je v zadnjem času živel kot pravi puščavnik. Vsi so ga cenili kot dobrega človeka in če bi se bil komu o svojih stiskah potožil, bi mu gotovo tak ali oni tudi pomagal. Ob božičnih praznikih mu je neki sosed poslal kolino in Martin je potem mnogim znancom dejal, da je to edini pribojšek, ki ga je imel po dolgem času in da je zanj hvaležen še posebno zaradi tega, ker ga je dobil baš za praznike.

Samotar, ki je bil sicer zaradi svoje dobrodušne narave v vasi splošno priljubljen, seveda ni bil v posebnih evidencijah sosedov, in take ni nihče vedel, kako je preživel zadnje dneve svojega življenja in kaj ga je prav za prav gnalo iz življenja. Sosed Snój mu je nekega jutra prinesel mleko ter se zelo začudil, ko je našel hišo vso odprto in v povrh še razsvetljeno. Poleg tega je za težnimi vrati našel še križ, napravljen iz dveh polen.

Stopil je v hišo in takoj se mu je zdelo čudno že to, da stenska ura ni tekla. Na postelji se je videlo, da je tam nekdo ležal, gospodarja pa ni bilo nikjer. Iz hiše se je sosed podal v hlev ter ugotovil, da je bila živina v popolnem redu o-skrbljena in nakrmljena.

Potem se je sosed podal v prostor nad hlevom in tu je v kotu opazil nepremično postavlo gospodarja.

Martina. Več začuden je glasno vprašal, kaj dela, ni pa dobil nobenega odgovora. Pristopil je bližje

ter opazil, da nesrečnež ne stoji v kotu, temveč, da je obesen na vrvi, katero si je pritrdil na kavelj. Poklicani so bili sosedje in prišel je tudi zdravnik ter je bilo končno po splošnem mnenju ugotovljeno in zapisano, da je nesrečnež, ki so ga trije razne skrbi in je bil po svoji naravi nagnjen k samotarstvu, izvršil svoj obojni korak v trenutkih duševne zmedenosti.

Tragično je končal dober človek in zato bo njegov spomin še bolj ohranjen v dušah vseh, ki so ga poznali.

SLABO OBRITA DAMA

K blagajni na postaji v Orleansu je prišla elegantna oblečena mlada dama in zahtevala vozni listek do Pariza. Slučajno je bil postajenačelnik blizu in ta je v svojo grozo ugotovil, da je elegantna dama po obrazu zelo slabo — obrita. Pogled, s katerim jo je postajenačelnik premeril, je opazila dama, vedela je, za kaj gre in ne da bi rekla besedo, je pričela na vso moč bežati. Postajenačelnik pa je stekel na policijo s sporočilom, da se je hotel iz Orleansa pravkar odpeljati "množestveni morilec v ženski obleki". Seveda je bila vsa policija takoj pokonci in tudi prebivalstvo je vneto sodelovalo pri zasledovanju tajinstvenega zločinca.

Po dveh dneh so ga ujeli v okoličini in ga pripeljali težko zvežanega v Orleans. Tu pa so do-gnali, da gre za čisto nedolžnega človeka za mehanika Avgusta Herveja, ki ni mogel že dolgo časa najti nobenega dela in je zato poskusil, da si pribori zaslužek v ženski obleki, kot sobarica ali kaj podobnega. Do usodnega dne ga ni bil v ženski obleki nihče spoznal za moškega, a takrat se je bil slučajno pozabil obriti, kar ga je ta-koj izdalo.

Z MRTVIM SE JE OMOŽILA

Mlada Parižanka Armandina se je hotela omožiti, toda samo s fantom, ki ni imel še nobene ljubavne pustolovščine. Toda usoda ji je podtaknila mladega uradnika Jenna Baara, ki se je dal ločiti od svoje žene in prisegel, da se ne bo nikoli več oženil. Armandina je pa lepa in njen lepota je Baaru kmalu pregnala spomine na domačega znanja in prisego. Armandina, telefonistka pariske centrale, je svojemu zaljubljenemu Janezu takoj povedala, da je pripravljena poročiti se samo s fantom ki se ni imel opraviti z nobenim dekletom. Baar je spoznal, da bi prišla resnica na dan takoj, čim bi hotel skleniti z lepo telefonistko zakonsko zvezo, saj je bil povsod zabeležen kot oženjen. Bil je ves obupan, končno mu je pa šnila v glavo srečna misel.

Imel je bratrance istega imena, ki je v začetku vojne padel na bojišču. Nihče se ga ni več spominjal. Zaljubljeni uradnik se je odpejal v njegovo rojstno vas in dobil njegov krstni list. Tako se je oženil in vse je šlo gladko od rok. Armandina je pa ljubosumna, kmalu po poroki je začela stikati po tajnih moževih predalcih, kjer je našla dokaze, da je bil Janez že poročen. Takoj je zahtevala ločitev in sodišče je nje-ni želji ugodilo.

PIJANCI V KOPELI

V Leningradu imajo svojevrsten sanatorij, v katerem iztrežnjujejo pijance in jih zdravijo proti pijanosti. Vse samo mimogrede, v eni noči. Pijance dovajajo miličniki naravnost s ceste, kjer jih pobirajo.

Za pijance se začenejo iznena-denja že v "sprejemnem salonu". "Pacijentova" umazana obleka leti v razkuževalnico. Predno se pijanec zave, da je prešel iz mi-

ličnikovih v zdravnikove roke, je zdravniško pregledan. Preiskali so mu bitje sree, mu namazali z jodom praske in bunke te ga pogostili s čašico kloralhidrata. Na to pride novo iznenađenje, ki običajno paralizira in ukroti naj-bojevitijo pacijentovo domišljijo: kopel. — To je zadnja etapa, predno ga odpravijo v dvorano. Vse se vrši začudo hitro. Zaved preje spominja na hišo za potnike nego na navadno bolniš-nico, najbolj pa spominja na zavod za zdravljenje duševnih bo-lezni. Prišleci pod vplivom kope-li, zdravi in skrbnega ravnanja hitro izgubljajo znamenja za-strupljenja in se vračajo v nor-malno stanje.

V dvorani št. 3 ni nobenega prostega mesta. Mehka električna luč razsvetljuje tri vste postelje z bolniki. Tu se zdravi: 15 opitih pod nadzorstvom enega bolničarja; v teku nekaj ur so zdravi. Nič več niso podobni junakom, ki kale mir in red na ulicah. Nekateri od njih smehljaje čitajo protialkoholno berilo, ki so jim ga ponudili; drugi pa zopet sestavljajo žalostno bilanco svo-jeja pijanskega izleta, ki je že zabeležena na sivem listu policijskega zapisnika.

Kopel in zdravlila pa ne ukrote vselej namah — alkoholne strasti. Nasilni nastopi so tu na dnevnem redu. Razbite šipe in dostikrat tudi zdravnikovo lice pričajo, da ta obrat ni brez tveganja, ter se marsikak "slučaj" zaključil pred kazenskim sodiščem. Proti posebno nasilnim pijancem uporabljajo tudi druga sredstva: zapirajo jih v izolacijo celico — besnico, — zavijajo v mokre rjuhe ali pa jim vbrizgajo kafro.

Hiša za alkoholike v Leningradu stoji v Maratovi ulici. Po-sleje v sivi, mračni zgradbi niso nikdar prazne. Milica vsak večer privede vanjo na desetine novih pacientov, ki potem jutraj sram-nežljivo in kradoma odhajajo iz nje, noseč v žepu že list z odmer-jeno globlo.

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

POVESTI in ROMANI

SPLOŠNA KNJIZICA:
(Nadaljevanje.)

St. 58. Glad (Hamsun) 90
St. 59. (Dostojevski) Zapiski iz
mrtvega doma, I. del 1.

St. 60. (Dostojevski) Zapiski iz
mrtvega doma, II. del 1.

St. 61. (Golar) Bratje in sestre 75
St. 62. Idijot, I. del (Dostojevski) 90
St. 63. Idijot, II. del 90
St. 64. Idijot, III. del 90
St. 65. Idijot, IV. del 90
Vsi 4 deli 325

St. 66. Kamela, skozi uho sivan-
ke, veseloigra 45

Slovenski pisatelji II. z.:
Potresna povest, Moravske si-
ke, Voljeda Fero i Perica, Čr-
tice 250

Tigrovi zobje 1.
Tik za fronte 70
Tališ, (Berk), trd. vez. 75
Tri indijanske povesti 30
Tunel, soc. roman 120
Trenutki oddiha 50
Turki pred Dunajem 50
Tri legende o razpelo, trd. vez. 65
Tri rože 80

Tisoč in ena noč (Rape)
vez. mala izdaja 1.

V krepkih inkvizicijah 130
V robitvu (Matičič) 125
V gorčnem zakletju 35

V obkolnjaku okrog sveta:
1. del 90
2. del 90
OBA SKUPAJ 160

Veliki inkvizitor 1.
Vera (Waldova), škod. 35

Vojska na Balkanu, s slikami

Vojnar. (Rabindranath Tagore),
trdo vezano 75
broširano 60

Volki sporniki in druge povesti 1.
trdo vezano 125

Višnjega repatica, roman; 2 knjigi 130
Vojni, mir ali poganstvo, 1. zv. 35
V pustih je šla, III. zv. 35

Valentin Vodnika izbrani spisi 30
Vodnik svojemu narodu 25
Vodnikova pratika I. 1927 50
Vodnikova pratika I. 1928 50
Vodniki in prepovedi 60
Zmisl smrti 60

Zadnje dnevi nesrečnega kralja 60
Za krukoma, povest 35
Zadnja kmečka vojska 75
Zadnja pravda, vez. 70
Zgodovina o nevidnem človeku 35
Zmaj iz Bosne 70

Življenje slov. trpina, izbrani spisi
Alešovec, 3. zv. skupaj 150

Zlatokopli 20
Ženin naše Koprnice 45
Zmote in konce gđ. Parie 45
Zlata vas 50

Zbirka narodnih pripovedi:
I. del 40
II. del 40

Znamenje štirih (Doyle) 60
Zgodovinske anekdote 30
Z ognjem in mečem 3.

Zločin in kazen:
I. in II. zvezek 1.
vezana 125

Zgodbe Napoleonovega huzarja 60
vezana 60

Zgodbe zdravnikovega Moma 70
Zlati pastar 90
Zvestoba do groba 150

ZBIRKA SLOVENSKE POVESTI

1. zv. Vojnomir ali poganstvo 35
2. zv. Hudo brezno 35
3. zv. Vesele povesti 35
4. zv. Povesti iz ške 35

5. zv. Študent naj bo. — Naš vsak-
danji kruh 35

SPISI ZA MLADINO

(GANGL)

3. zv. trdo vezano. Vsebuje 12 po-
vesti 50

4. zv. trdo vezano. Vsebuje 5 po-
vesti 50

5. zv. trdo vezano. Vinski brat 50
6. zv. trdo vezano. Vsebuje 10 po-
vesti 50

IGRE

Benedikt trgovec, Igrokaz v 5. dejanju 60
Cyran de Bergerac, Herična kome-
dija v petih dejanjih. Trdo ve-
zano 170

Edela, drama v 4. delj. 60
Gospa z morja, 5. delj. 75
Lokalna železnica, 3. delj. 50

Marta, Semelj v Richmondu, 4.
dejanja 30

Ob vojski, Igrokaz v štirih slikah 30
Toskove sajne na Miklavšev ve-
čer, Mladinska igra s petjem v
3. dejanjih 60

R. U. R. Drama v 3. dejanjih s
predigro, (Čapek), vez. 45
Revizor, 5. dejanj, trča vezana 75
Vojnaška komedija, trča vez. 130

Za križ in svobodo, Igrokaz v 5.
dejanjih 35

VSE SE PREBOLI

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

21

(Nadaljevanje.)

— Ali hočete pasti v vodo? — jo vpraša. — Prosim, pazite. Sicer je bila ta bojezen smešna, toda dala mu je povod, da je ni več izpustil iz objema. Konečno reče Ulrih, da morata zaradi matere obrniti. Stara gospa je še sedela na bregu, seveda prav trdno.

Ulrih ji ponudi roko in jo pelje v hotel.

— Zdal pa voščim obema lahko noč. Jaz pa bom še eno uro užíval lepi večer in bom zbral svoje misli.

Ljubezljivo pogleda svojo mater, nato pa ji poljubi roko.

— Gospica Greta, jutri morate zgodaj vstati, ako se hočete kopati v Osojskem jezeru.

Popolnoma hladno so zvenele te besede, ko ji je ponudil roko v slovo. Toda njegove oči so govorile vse kaj drugega. Tako vroče so iskale njenega pogleda, da je sramežljivo povsela oči. Kot ogenj je šlo po njenih žilah.

Zgodaj zjutraj jih je pozdravilo solnce v vsem svojem sijaju. Za Margareto je bila noč skoro predolga. V veselju na novi dan je komaj čakala na čas, ko bo treba vstati. Koliko lepega je pričakovala od tega dne!

Takoj po zajtrku so se odpeljali proti Osojskem jezeru. Kako začudeno je gledala Margareta, ko je prvič v življenju videla živahno vrvenje ob obrežju. Brezskrbno je hodila v svoji kopalni obleki, ne zavedajoč se, da jo je Ulrih tako željno pogledoval.

Ulrih je bil dober plavalec. Naenkrat priplaval izpod vode poleg nje, ko je ravno mirno plavala na hrbtu in je pustila, da so jo neshalvali.

Prestrašil se, ko jo nekdo nenadoma prime za roko. Ulrih se ji smeje. Niti povedal ji ni, ako se bo tudi kopal in je mislila, da bo ostal pri materi na obrežju.

— Ali naj napraviva tekmo v plavanje? — jo vpraša.

— Gotovo, — pravi Greta vesela in že je s krepkimi sunki odplavala od nje. Pa kmalu jo Ulrih doide. Tako lahko se ni pustila premagati.

Zopet mu uide naprej; zelo se je moral truditi, da jo je mogel dohajati. Kadar se je obrnila, mu je z roko vrgla vodo v obraz.

— To zasluži kazni!

Naglo je bil zopet ob njeni strani ter se je maščeval.

O, ni se nutil na nje. Kako lepo in plemenito je bilo vitko telo to dekle. Kako popolne so bile rame, kako lepo zalite noge, kako lep je bil tilnik in vrat.

Naenkrat pa jo prime za ramo in jo pritisne k sebi, tako da je morala plavati poleg nje.

— Greta, kako lepi ste! — pravi Ulrih in njegovi pogledi se pasejo na njenem telesu, da jo zopet obide nemir prejšnjega večera. Boječe se mu je hotela izviti, toda Ulrih jo je trdno držal.

— Trudna sem že, — pravi plaho.

— Potem se zaupajte meni.

— O, toliko moči imam še, da priplavam nazaj, zato bi se rada vrnila. Opažam, da sem že nekoliko iz vaje v plavanju.

— Kakor želite.

Toda Ulrih ostane tik nje. Hotel jo je videti, kako bo zlezla iz vode. Ponudi ji roko, katere ni mogla odkloniti.

Z žarečimi očmi jo pogleda. Res, to dekle je bilo čudež stvarstva! Tu stoji pred njim Greta v vsej svoji lepoti svojega nedolžnega telesa. Tesno se je oklepa kopalna obleka, na kateri je jasno videti vse poteze. In niso bile samo Ulrihove oči, ki so jo občudovale. Ko Margareta to opazi, jo obide sramežljivost. Naglo steče v svojo kabino in se obleče.

Ulrih jo že čaka. Skupaj gresta k njegovi materi, ki je sedela v pletenem stolu na bregu. Greta sede poleg nje na pesek in opazuje živahno vrvenje kopalec.

Kako naglo je potekel čas!

Zopet se je dan nagnil tako daleč, da je bilo treba odhajati.

Ulrih je predlagal, da bi Margareta sedela poleg nje, da bi se mogla mati popolnoma udati svojemu počitku. Margareta je hotel na marsikaj opozoriti, ker so se peljali po romantični pokrajini, katere Margareta prej še ni videla.

Seveda mu je bilo največ za to, da jo je imel poleg sebe, da je čutil njeno bližino. Bilo je nekaj prijetnih ur in Margareta je uživala vso resničnost lepe vožnje, ki pa je bila prežgoda končana.

Resničnost pa ji je prišla v srce, ko je zopet stopila v domačo hišo.

Kot bi jo nekaj sunilo v srce, spozna, kako dosledno je znala njena mati potlačiti v njej vsako visokost in ubiti vsako veselo razpoloženje. Kako dobra v primeri s tem je bila baronica Kamnikarjeva, do katere jo je vezala prava otroška ljubezen.

In Ulrih! Povsem drugačen je bil kot Joško Ahčin. V njegovi bližini je vedno občutila neko čudno bojazn. Njegove oči so jo vznemirjale. Proti njemu je izgubila ves pogum.

Kaj je vendar bilo z njo?

9.

Naslednjega jutra gre Margareta kot ponavadi zopet h gospej baronici, polna veselih spominov, katere je stara gospa brala na njenem lieu. Smeje in s posebno ljubeznostjo je baronica sprejela njen pozdrav, ker se ji je tako veselo zahvalila za vso lepo zaupavo prejšnjega dne.

— Moj sin že pridno dela, ker hoče lepo zabavo ohraniti.

Ulrih se ni prikazal. Kaj ga briga tujina!

Nekoliko se je zdelo Margareti čudno. Včeraj je bil vendar ves drugačen, kazal je veliko zanimanje, tako da je bila mnogokrat v nemali zadregi.

Toda naglo izgine ta mali čut, katerega se je komaj zavedala. Pač se je z njo šalil kot z mnogimi drugimi.

Pa pri vsem tem je morala ved, kot je hotela, nanj misliti. Nad ženskami, ki niso imele nikake zle slutnje, je imel Ulrih čudovito moč, katere se je sam dobro zavedal in jo uporabljal.

Zopet so bili pri kosilu.

— O, gospica, Homčeva, kako se počutite danes? — pozdravi Margareto prijazno. — Kaj ne malo izpremembe človeka vendarle razveseli. Zelo me veseli, da ste se zabavali.

Strežnica prinese juho.

— O, rakova juha, — pravi Ulrih, ko jo pokusi. — Beti je popolnoma zadela moj okus.

Razumljivo je, da so se pogovarjali o večerajšnjem izletu.

— Ali ne misliš, Uli, da je gospica Greta nekoliko zagorela?

Pazno jo Ulrih pogleda, tako da ji šine lahna rdečica v obraz.

— Res, mami. Vendar pa ne preveč. Ako hočeš mati da bo še bolj zagorela, gremo enkrat na Cirkniško jezero.

Naglo so pojedli; baronica odide v svojo sobo in Margareta je zopet sedela pri pisalnem stroju.

(Dalje prihodnjic.)

ZNAČAJ IN DUŠEVNOST
JAPONCA

Pogumni nasprotnik evropske civilizacije v evropskih kolonijah v Aziji Claude Farrer je napisal roman iz visoke japonske družbe "Mož, ki je moril". Ta roman naj bi bil apoteoza velikega patrijotizma Japoncev. Kdor bliže pozna Japonce, dobro ve, da ima njihov toli opevani patrijotizem za Evropeja svoje slabe strani. V Farrerovemu romanu je visok japonski mornariški častnik dober prijatelj angleškega mornariškega častnika instruktorja. Brez tega Angleža bi Japonska ne mogla poraziti Rusije na morju. Anglež je zaljubljen v ženo svojega prijatelja, ki mu ljubezen vrača. Konec romana naj bo za evropsko psihologijo presečenec. Izkáže se namreč, da je japonski častnik ves čas vedel za ljubavno razmerje svoje žene, toda Angleža sta potrebovala in zato sta se iz ljubezni do domovine moč in žena žrtvovala. Ko sta pa izkoristila prijateljstvo in sposobnosti angleškega instruktorja je bila komedija končana.

V tem je skrito mnogo resnice o psihologiji japonskega rodoljuba. Japonci podredi vse svoje osebre interese interesom domovine ter vprašanju časti, plemenitosti, hrabrosti itd. Japonci je vedno samo Japonci. Nikogar ne ljubi, vedno je z vsemi korekten, toda vedno in povsod vidi pred seboj samo svoj cilj. A cilj mu je srečna bodočnost domovine. Evropo Japonci mizi človeško in rasno. On je azijski, znane so mu pa vrline Evrope in zna jih pridobiti zase. On je vedno in povsod dober gospodarski, industrijski, politični, sportni in kdove kakšen še opazovalec, in nihče ne zna tako dobro izrabiti pravila, da cilj posvečuje sredstvo, kakor fantičen japonski patrijot.

Patrijotizem je Japoncu najvišja vrлина. Morda se je domovinski čut pri Japoncih zato tako močno razvil, ker je njihova domovina, o točje, v neprestani nevarnosti, da jo pogoltno morje ali pa zalijejo vulkani z lavo. Dežela se ne more širiti in preživljati prebivalstva, ki se hitro množi. Od tod prizadevanje Japoncev razširiti svojo zemljo na račun drugih. Zato se Amerika tako brani kolonizacije. Japonci delajo za mal denar in zato so razkropljeni kot delavci po vsem svetu. Tudi izdelki njihove industrije gredo po vsem svetu, ker so produktivni stroški razmeroma nizki in zato japonsko blago lahko tekmuje z izdelki drugih narodov.

Japonec, inteligenten, marljiv, vztrajen, potrepežljiv in neverjetno skromen pri svojih življenjskih zahtevah, pošilja po svetu svoje najboljše inženjerje in strokovnjake, ki se potem vračajo in prinašajo liki čebule v ulj obilo znanja in bogatih izkušenj na vseh poljih dela. Japonci inženjerji so zaposleni po svetu kot delavci, mlarnji, krošnjariji itd., a japonske konzularne in poslane oblasti v inozemstvu jih vedno in povsod diskretno podpirajo. Ni skoraj Japonca v Evropi, pa naj bo na videz še tako siromašen in neizobražen, da bi ne imel akademske izobrazbe. Mreža japonske gospodarske, politične in kulturne splošne po svetu je gosto razpredena.

S hladnim fanatizmom delujejo Japonci za srečnejšo bodočnost svojega naroda in nihče se jim ne smili. Japonci se vedno smehljajo, vedno je na videz enako skromen, pa tudi enako nedostopen. Zanimivo je, da so bili najkrevolejši



NAZNANILO in ZAHVALA

Z žalostnim in potrtnim srcem naznanjam sorodnikom, znancem in prijateljem žalostno vest, da je umrl moj priljubljeni edini brat, oče, soprog, svak in stric —

JOHN KERIN

Umrl je dne 4. januarja ob 2. uri popoldni v St. John bolnici, Woods Run, Pa., star 52 let. Bolehal je od 23. decembra 1931 na bolezni "zlata žila" in se je mogel podvreči operaciji, kateri pa je podlegel. Pokojnik je bil rojen dne 4. nov. 1879 v Leskovcu pri Krškem št. 43, Slovenija. V Ameriko je prišel pred 19 leti in je bival največ v Pittsburghu, Pa. Pogreb se je vršil po cerkvenih obredih dne 7. januarja iz hiše žalosti, 1 Rickenbach St., na St. Mary's pokopališče, Troy Hill Road. Sv. maša zadušnica se je čitala v St. Mary cerkvi, 57 St. Pokojnik je pripadal društvu sv. Jožefa št. 12 JSKJ., in društvu "Svi Sveti" št. 1. HBZ. v Pittsburghu, Pa. Obe društvi sta se spomnili pokojnika z lepimi venci, z obiski v bolnici in pozneje ob mrtvaškem odru in s spremstvom na pokopališče, za kar naj jima bude izrečena zahvala in priznanje.

Lepa hvala naj bo izrečena tudi sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ga obiskovali v bolnici in pozneje ob mrtvaškem odru in ki so se udeležili pogreba. Posebej naj bo izrečena hvala Mr. Joe Bogolinski, ki je prečel vse tri večere pri pokojniku celo noč. Hvala lepa bratrancu Joe Butkoviču in družini, ker ga je obiskal v bolnici in ob mrtvaškem odru mu podaril venci in se udeležil pogreba. Vence so darovali še sledeči: Mr. in Mrs. Tomec, Mr. in Mrs. Dolovich, Mr. in Mrs. Preskar, Mr. in Mrs. Sikovšek, Mr. in Mrs. Muška, Mr. in Mrs. Bolle, Mr. in Mrs. Malec, Mrs. Madera, Mrs. McCauley, Mr. in Mrs. Murovich, Mrs. Weyman in Mr. in Mrs. Arch. Za pogreb so dali avtomobile na razpolago sledeči: Dr. F. J. Arch, Mr. John Borstnar, Mr. in Mrs. Fr. Arch, Mr. John Simončič, Mr. Paul Klein, Mrs. Ana Kostelac, Mr. Sikovšek, Mr. John Mravinc, Mr. Louis Waroga, Mrs. Agnes Jorisek, Mr. Frank Diak, Mr. Joe Knaus in Mr. Frank Bostjančič. Vsem naj bo izrečena iskrena hvala! Dalje naj bo izrečena zahvala za opravljene cerkvene obrede in spremstvo na pokopališče Rev. J. Skur-u ter Mr. John Braszo in Johnu Balkovec za lepo urejeni pogreb Sploh naj bo izrečena hvala vsem za vse izraze sočutja, naklonjenosti in pomoči!

Ti pa dragi brat, svak, soprog, oče in stric, počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška gruda! — Zalujoci ostali.

MARY KERIN, omož. Arch, sestra; VINCENT ARCH, svak; MARY, ANNA, ELISABETH, HELEN in WILLIAM V. ARCH, nečakinje in nečaki. — Vsi v Pittsburghu, Pa. TEREZIJA KERIN, soproga; MINKA KERIN, hčerka; ANA KERIN, omožena GLOGOVŠEK, sestra; FRANK KERIN in JOE BUTKOVIČ, strica. — Vsi bivajoči v Sloveniji, Jugoslaviji. Pittsburgh, Pa., 29. januarja 1932.

krvniki v ruski revoluciji Japonci in Kitajci. Ko so se vračali českoslovaški legionarji preko Japonske v domovino, so Japonci vedeli, da so Čehi ljudje dela in redkih sposobnosti. Zato so takoj poslali na Českoslovaško svoje diplomatske zastopnike in svojo "čebelno armado", ki ima vedno in povsod odprte oči in ki prenese postopoma v svojo domovino vse, kar bo videla dobrega in koristnega v Českoslovaškem.

Pravijo, da so Japonci dobri diplomati. Poveljnik Port Arturja general Steser je pustil v trdnjavo japonsko ladjo s provijantom, ki je pa pripeljala posadko japonskih častnikov in ti so odprli trdnjavo svojim vojakom in začeli obstreljevati Port Artur. Pri poveljniku je bil baš ples in vsa posadka je plesala.

Do svetovne vojne so delali Japonci na svoj način v Rusiji in v začetku vojne se je morala Nemčija v marsikaterem pogledu zahvaliti svojim prijateljem v Rusiji, da ni bila takoj pregažena. Da ni bilo v Rusiji japonskih vohunov, ki so pošiljali nemškemu generalnemu štabu točne informacije, bi se Nemčija ne bila tako dolgo upirala zaveznikom. Ruske municijske tovarne po cele tedne niso delale, ker ni bilo materiala, zmagovita ruska armada se je pa obupno umikala brez orožja iz Karpatov. Stari vojaki so v obupu plakali. Strašne železniške katastrofe med prevozom hrane in orožja na bojišče so bile že vnaprej pripravljene, da bi bilo nezadovoljstvo in ogorčenje med vojaštvom tem večje.

Slednjič so Japonci ponudili Rusiji svoje orožje in strelivo, seveda po zelo visokih cenah. In ko je kraveča Rusija pristala na nakup, so Japonci cene poživno zvišali. Rusko vojno ministrstvo je nakup japonskega orožja odklonilo. Predstavnik japonskega arzenala se je pa spretno seznanil z damo, ki je imela intimno razmerje z visokim uradnikom v ruskem vojnem ministrstvu. Ta uradnik je bil mero dajen za nakup orožja. Japonci je ponudil dami 2 odstotka za posredovanje, če bo kupčija sklenjena. Uradnik je pa zvedel za to manipulacijo in je strogo prepovedal vsako pogajanje z Japonci. Tedaj je Japonci znova prosil damo, naj mu pomaga napisati pismo, ki v njem njen prijatelj, uradnik v vojnem ministrstvu, zahteva od japonskega arzenala 5 milijonov rubljev provizije, sicer kupčija ne bo sklenjena. In to podtaknjeno pismo je bilo poslano vojnemu ministru. Nedolžni uradnik se je ustrlel, dama je dobila za pismo 2 milijona rubljev nagrade. Toda ko je prišla v banko po denar, so jo aretirali, kajti "blagorodni" Japonci je bil pravčasno opozoril na njo policijo. Njena aretacija je pa premetenega japonskega diplomata raztrkala in dokazala nedolžnost ruskega uradnika. Seveda življenja in časti ubogemu možu niso mogli vrniti.

SHIPPING
NEWS

11. februarja:
Deutschland, Hamburg, Cherbourg
Europa, Cherbourg, Bremen

15. februarja:
Berengaria, Cherbourg

17. februarja:
Ile de France, Havre

18. februarja:
New York, Hamburg, Cherbourg

19. februarja:
Saturnia, Dubrovnik, Trst

20. februarja:
Bremen, Cherbourg, Bremen

25. februarja:
Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg
New Amsterdam, Boulogne sur Mer
Rotterdam

26. februarja:
Mauretania, Cherbourg

27. februarja:
Europa, Cherbourg, Bremen

3. marca:
Hamburg, Hamburg, Cherbourg

4. marca:
Ile de France, Havre
Berengaria, Cherbourg

9. marca:
Bremen, Cherbourg, Bremen

10. marca:
Deutschland, Hamburg, Cherbourg

14. marca:
Augustus, Dubrovnik in Trst

17. marca:
New York, Hamburg, Cherbourg
Europa, Cherbourg, Bremen

22. marca:
Ile de France, Havre

23. marca:
Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

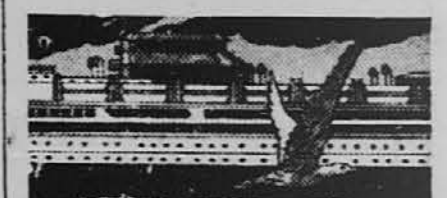
24. marca: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg

25. marca: Bremen, Cherbourg, Bremen

28. marca: Mauretania, Cherbourg

29. marca: New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

31. marca: Hamburg, Hamburg, Cherbourg



NARAVNOST v JUGOSLAVIJO

Nova jadranska orjaka SATURNIA in VULCANIA sta odlična med največjimi in najhitrejšimi ladjama sveta. Zaor na silaška vas caka! Ujodni, pozorni uslužbenci, ki govorijo slovensko, so vam na razpolago, in hvala je taka fot v najboljših hotelih. In kamo pomislite na kratko, ceneno železniško vožnjo v Slovenijo. Mali stroški za prilago in brezplačni vize! ODLOČITE SE ZA POTOVANJE VNAPREJ!

NARAVNOST v DUBROVNIK in TRST

SATURNIA

19. FEBRUARJA (4 P. M.)

24. MARCA (4 P. M.)

AUGUSTUS (N.G.I.) — 14. MARCA

Katerikoli agent vam bo rezerviral kabino

COSULICH LINE

17 Battery Place New York

POZIV!

Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnove. —

Uprava "G. N."

Vsakourstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Telephone: CHELSEA 3878

POPOLEN CENIK JE PRIROBČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN

Koledar
za l. 1932...

VSEBUJE poleg spisov dveh naših najboljših opazovalcev — Marka Rupnik in Franka Troha — dosti čtiva za ljubitelje povesti; tudi več zanimivih člankov, tehničnih razprav in drugih zanimivosti. Bogato je ilustriranih več člankov s slikami, ki bodo vsakega zanimali.

Cena
50c

Vpoštevajoč slabe gospodarske razmere, smo ga tiskali le omejeno število. Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga naročite še danes.

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.

CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko

Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)

Stane samo

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York City